

El teorema del Defecte

Agustí Reventós Tarrida

Maig 2011

Resum

Adaptem la prova del Disquisitiones a coordenades polars geodèsiques.¹

1 Equació de les geodèsiques

Theorem 1.1 *Siguin p, q coordenades polars geodèsiques sobre una superfície. Suposarem que p és la longitud de la geodèsica que uneix $P = (p, q)$ a un punt donat $O = (0, 0)$, origen de les coordenades, i q l'angle de la geodèsica PO amb una geodèsica fixada que surt de O . Si la métrica en aquests coordenades s'expressa com*

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & G \end{pmatrix}$$

i denotem per θ l'angle que forma una geodèsica donada amb les corbes $q = \text{constant}$, tenim

$$d\theta = -\frac{dm}{dp}dq, \quad m^2 = G$$

Demostració. Considerem les corbes $p_t(q)$ donades en coordenades per

$$p_t(q) = (p(t, q), q)$$

i fem la hipòtesi de que totes comencen i acaben en els mateixos punts que comença i acaba la geodèsica inicial $p = p(q)$. És a dir $p(t, 0) = p(0)$ i $p(t, A) = p(A)$, si $0 \leq q \leq A$, per a tot t .

La longitud d'aquestes corbes està donada per

$$L_t = \int_0^A \sqrt{\left(\begin{pmatrix} \frac{\partial p}{\partial q} & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & G \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{\partial p}{\partial q} \\ 1 \end{pmatrix} \right)} dq = \int_0^A \sqrt{\left(\frac{\partial p}{\partial q} \right)^2 + G} dq$$

¹Notes escrites en motiu d'un parell de classes impartides en substitució de J. Girbau.

La condició de geodèsica és

$$0 = \frac{dL_t}{dt} \Big|_{t=0} = \int_0^A \frac{2(\frac{\partial p}{\partial q})_{t=0} (\frac{\partial^2 p}{\partial t \partial q})_{t=0} + \frac{\partial G}{\partial p} \Big|_{t=0} \frac{\partial p}{\partial t} \Big|_{t=0}}{2 \frac{ds}{dq}} dq$$

Hem usat que l'arrel quadrada anterior, en $t = 0$, és la norma del vector tangent a la geodèsica inicial i per tant, denotant per s el paràmetre arc d'aquesta geodèsica,

$$\frac{ds}{dq} = \sqrt{(\frac{dp}{dq})^2 + G}$$

Observem també que $G = G(p, q) = G(p(t, q), q)$ i per tant, per la regla de la cadena,

$$\frac{dG}{dt} \Big|_{t=0} = \frac{\partial G}{\partial p} \Big|_{t=0} \frac{\partial p}{\partial t} \Big|_{t=0}.$$

Per simplificar omitirem el subindex $t = 0$ i denotarem, com Gauss,

$$\delta p = \frac{\partial p}{\partial t} \Big|_{t=0}.$$

Utilitzant integració per parts tindrem

$$0 = \left[\frac{\frac{\partial p}{\partial q}}{\frac{ds}{dq}} \delta p \right]_{q=0}^{q=A} - \int_0^A \left(\delta p \cdot \frac{d}{dq} \left(\frac{\frac{\partial p}{\partial q}}{\frac{ds}{dq}} \right) - \frac{\delta p \cdot \frac{\partial G}{\partial p}}{2 \frac{ds}{dq}} \right) dq$$

Però com la variació que fem de la geodèsica és d'extrems fixats, tenim que $\delta p = 0$, tant a $q = 0$ com a $q = A$, de manera que el terme que la integració per parts ens treu fora de la integral és zero.

Per ser aquesta integral igual a zero per a tota variació l'integrand ha de ser zero. És a dir,

$$\frac{d}{dq} \left(\frac{\frac{\partial p}{\partial q}}{\frac{ds}{dq}} \right) - \frac{\frac{\partial G}{\partial p}}{2 \frac{ds}{dq}} = 0. \quad (1)$$

Observem que, per definició de l'angle θ , tenim

$$(\frac{\partial p}{\partial q}, 1) \cdot (1, 0) = \left| \frac{\partial p}{\partial q} \right| \cdot |(1, 0)| \cos \theta$$

És a dir

$$\frac{\partial p}{\partial q} = \sqrt{(\frac{dp}{dq})^2 + G} \cos \theta = \frac{ds}{dq} \cos \theta \quad (2)$$

Ara és immediat que

$$\frac{ds}{dq} \sin \theta = \sqrt{G}. \quad (3)$$

Substituint (2) a (1) tenim

$$-\sin \theta \frac{d\theta}{dq} = \frac{\frac{\partial G}{\partial p}}{2 \frac{ds}{dq}}$$

I usant ara (3),

$$\frac{d\theta}{dq} = -\frac{\frac{\partial G}{\partial p}}{2\sqrt{G}} = -\frac{dm}{dp}. \quad \square$$

2 Curvatura de Gauss

Theorem 2.1 En la mateixa situació i amb la mateixa notació que en el teorema anterior tenim:

$$K = -\frac{1}{m} \frac{d^2 m}{dp^2}$$

on K denota la curvatura de Gauss.

Demostració. Consequència de l'expressió que troba Gauss de la curvatura en la demostració del teorema egregi. \square

Theorem 2.2 En la mateixa situació i amb la mateixa notació que en els teoremes anteriors tenim

$$\left. \frac{dm}{dp} \right|_{p=0} = 1.$$

Demostració. Per a p petits, les corbes $p = \text{constant}$ són com circumferències de manera que la longitud de la corba $p = \epsilon$ entre $q = 0$ i $q = \Delta q$ és molt aproximadament igual a $\epsilon \Delta q$.

Aquesta idea d'aproximació es pot escriure dient que el quocient entre la longitud de la corba i la longitud de la circumferència tendeix a 1. És a dir,

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} \frac{\int_0^{\Delta q} m(\epsilon, q) dq}{\epsilon \Delta q} = 1.$$

Per l'Hôpital,

$$\frac{\frac{d}{d\epsilon} \Big|_{\epsilon=0} \int_0^{\Delta q} m(\epsilon, q) dq}{\Delta q} = 1$$

D'aquí deduïm

$$\frac{dm}{dp} \Big|_{p=0} = 1$$

com volíem.² \square

3 Teorema del Defecte

Theorem 3.1 Sigui $T = \triangle ABC$ un triangle geodèsic. Llavors

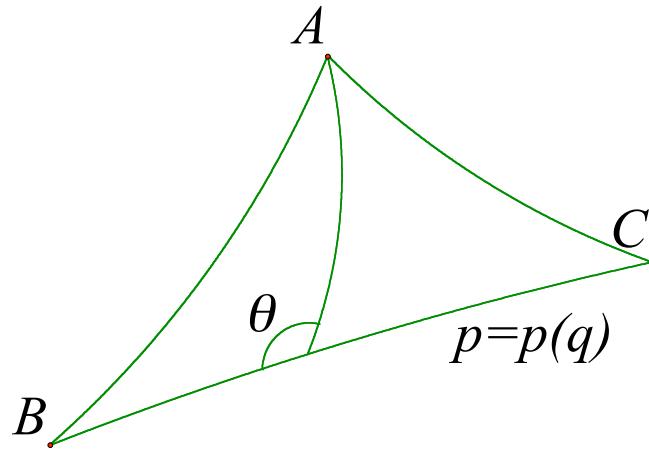
$$\int_T K dS = A + B + C - \pi$$

on dS és l'element d'àrea i K la curvatura de Gauss.

Demostració. Pel teorema 2.1 tenim

$$\int_T K dS = \int_T Km dp dq = - \int_T \frac{d^2 m}{dp^2} dp dq$$

La figura ens diu que els límits d'integració són $0 \leq p \leq p(q)$, $0 \leq q \leq A$. La geodèsica BC té equació $p = p(q)$. El vèrtex A és l'origen de les coordenades polars. Les lletres A, B, C indiquen a la vegada els vèrtexs i la mesura dels angles en el corresponent vèrtex. En B , $q = 0$; en C , $q = A$.

²Aquesta és essencialment la demostració de Gauss. Bé, ell no dóna pas tants detalls (Vegeu Struik, *Geometria Diferencial Clàssica*, pàgina 158). En podeu trobar una més detallada al Volum II de Spivack.

Així, usant el teorema 2.2, tenim

$$\int_T K dS = - \int_0^A \left[\frac{dm}{dp} \right]_0^{p(q)} dq = \int_0^A (1 - \frac{dm}{dp}) dq = A - \int_0^A \frac{dm}{dp} dq$$

Pel teorema 1.1 tenim

$$\int_T K dS = A + \int_{q=0}^{q=A} d\theta = A + C - (\pi - B) = A + B + C - \pi. \quad \square$$

4 Gauss-Bonnet

Theorem 4.1 *Sigui S una superficie orientable compacta i sense vora. Llavors*

$$\int_S K dS = 2\pi \cdot \chi.$$

Demostració. Dividim la superficie en triangles geodètics, apliquem a cada un d'ells el teorema del defecte i sumem. Observem que la característica d'Euler χ val

$$\chi = C + V - A = V - \frac{C}{2}$$

ja que $3C = 2A$. Així

$$\int_S K dS = \text{suma dels defectes de cada triangle} = 2\pi V - C\pi = 2\pi\chi.$$

5 Triangles no geodètics

La millora que Bonnet fa del teorema del defecte és la següent.

Theorem 5.1 *Sigui $T = \triangle ABC$ un triangle no geodètic. Llavors*

$$\int_T K dS = A + B + C - \pi - \int_{\partial T} k_g$$

Demostració. Suposarem el triangle situat en una regió de la superficie en la que tenim definides coordenades ortogonals ($F = 0$). L'expressió de la curvatura és llavors

$$K = -\frac{1}{2\sqrt{EG}} \left(\left(\frac{E_v}{\sqrt{EG}} \right)_v + \left(\frac{G_u}{\sqrt{EG}} \right)_u \right)$$

L'expressió de la curvatura geodèsica de la corba $\gamma(s) = (u(s), v(s))$, essent u el paràmetre arc, està donada per³

$$k_g(s) = \frac{1}{2\sqrt{EG}} \left(G_u \frac{dv}{ds} - E_v \frac{du}{ds} \right) + \frac{d\theta}{ds}$$

on θ és l'angle positiu entre $\frac{\partial}{\partial u}$ i $\gamma'(s)$.

Si considerem la 1-forma $\omega = Adu + Bdv$ amb

$$A = -\frac{E_v}{2\sqrt{EG}}, \quad B = \frac{G_u}{2\sqrt{EG}}$$

tenim

$$k_g(s)ds = \omega + d\theta$$

i també

$$\begin{aligned} dw &= -\left(\frac{\partial A}{\partial v} - \frac{\partial B}{\partial u}\right) du \wedge dv \\ &= \left(\left(\frac{E_v}{2\sqrt{EG}}\right)_v + \left(\frac{G_u}{2\sqrt{EG}}\right)_u\right) du \wedge dv \\ &= -K\sqrt{EG}du \wedge dv \\ &= -KdS \end{aligned}$$

Pel teorema de Stokes tenim

$$\int_T K dS = - \int_T d\omega = - \int_{\partial T} \omega = \int_{\partial T} d\theta - \int_{\partial T} k_g(s)ds. \quad (4)$$

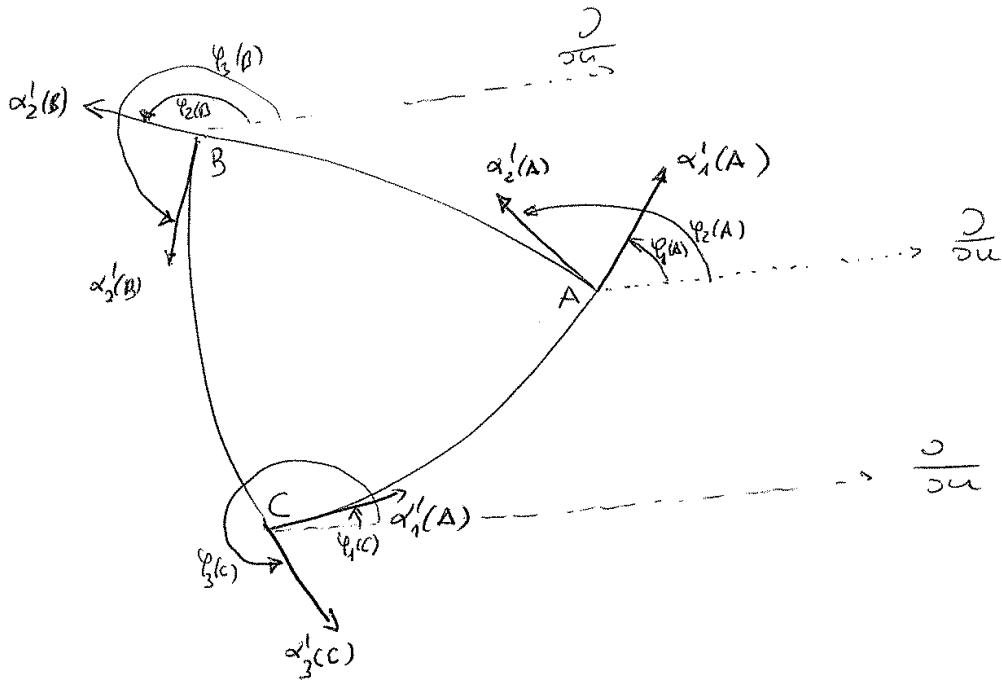
Ara bé, integrar sobre la vora del triangle (no geodèsic) vol dir parametritzar per l'arc cadascun dels costats, integrar sobre cadascun d'ells i sumar.

Així,

$$\int_{\partial T} d\theta = \int_A^B d\theta + \int_B^C d\theta + \int_C^A d\theta$$

Amb la notació de la figura tenim

³Vegeu el corollari 7.4, pàgina 13, o per exemple, Do Carmo, *Geometría diferencial de curvas y superficies*, Alianza Editorial, pàgina 255.

$$\begin{aligned}
 \int_A^B d\theta &= \theta_2(B) - \theta_2(A) \\
 \int_B^C d\theta &= \theta_3(C) - \theta_3(B) \\
 \int_C^A d\theta &= \theta_1(A) - \theta_1(C)
 \end{aligned}$$

Sumant

$$\int_{\partial T} d\theta = (\theta_1(A) - \theta_2(A)) + (\theta_2(B) - \theta_3(B)) + (\theta_3(C) - \theta_1(C))$$

I mirant la figura

$$\int_{\partial T} d\theta = (-(\pi - A)) + (-(\pi - B)) + (C + \pi) = A + B + C - \pi.$$

I per tant, substituint aquest valor a (4), tenim

$$\int_T K dS = A + B + C - \pi - \int_{\partial T} k_g(s) ds \quad \square$$

6 Gauss-Bonnet per a regions amb vora

Theorem 6.1 *Sigui R una regió de l'espai amb vora diferenciable. Llavors*

$$\int_R K dS = 2\pi - \int_{\partial R} k_g$$

Demostració. Dividim la regió en triangles interiors geodètics⁴ i altres triangles amb dos costats geodètics i un formant part de la frontera. Aplicant el teorema del defecte a cada triangle i sumant tenim

$$\int_R K ds = 2\pi V_i + \pi V_e - C\pi - \int_{\partial R} k_g \quad (5)$$

on V_i és el nombre de vèrtexs interiors, V_e és el nombre de vèrtexs a la frontera i C és el nombre de triangles. Si pensem que cada aresta ho és de dues cares, excepte les de la frontera, tenim

$$3C = 2A - A_e = 2A - V_e$$

on A és el nombre d'arestes, A_e és el nombre d'arestes sobre la frontera, i V_e és el nombre de vèrtexs sobre la frontera. Com que la característica d'Euler del domini és 1 tenim

$$C + V - A = 1$$

Per tant

$$C + V - \frac{3C + V_e}{2} = 1,$$

és a dir

$$2V - C - V_e = 2,$$

o

$$2V_i + V_e - C = 2.$$

Substituint a (5) tenim el resultat. \square

Exercici 6.2 *Comprovem Gauss-Bonnet en un casquet esfèric.*

L'àrea d'el casquet esfèric delimitat pel paral·lel de radi r a l'esfera de radi R és

$$A = 2\pi R^2(1 - \cos \varphi), \quad \text{on} \quad \sin \varphi = \frac{r}{R}.$$

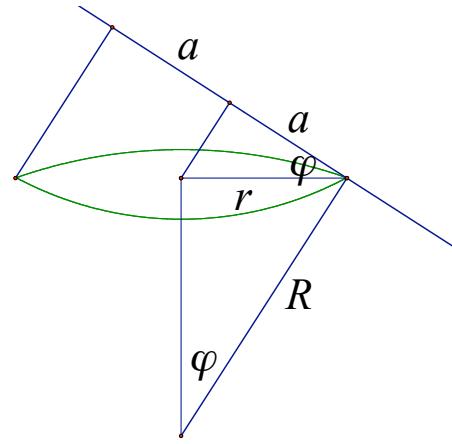
Per tant

$$\int_R K dS = 2\pi(1 - \cos \varphi).$$

⁴Per a la demostració no cal que siguin geodètics, ho faig per simplificar.

Per altra banda la curvatura geodèsica del paral·lel es pot calcular o bé analíticament o bé amb el següent argument: La curvatura geodèsica del paral·lel en un punt P és igual a la curvatura en P de la corba plana que s'obté en projectar el paral·lel sobre el pla tangent a l'esfera en P . Vegeu secció 8.

Aquesta projecció és una el·lipse de semieixos $a = r \cos \varphi$, $b = r$, com es veu directament a la figura.

Però tothom sap que la curvatura de l'el·lipse de semieixos a, b en el vèrtex corresponent al punt P és $k = \frac{a}{b^2}$. Per tant

$$k_g = \frac{\cos \varphi}{r}.$$

I

$$\int_{\partial R} k_g = 2\pi r \cdot \frac{\cos \varphi}{r} = 2\pi \cos \varphi$$

És a dir

$$\int_R K dS = 2\pi - \int_{\partial R} k_g,$$

com volíem veure.

7 Fórmula de Liouville

Consisteix en una expressió senzilla de la curvatura geodèsica k_g d'una corba $\gamma(s) = (u(s), v(s))$ on u, v són coordenades ortogonals, en funció justament de la curvatura geodèsica de les corbes coordenades $u = \text{constant}$, $v = \text{constant}$.

Definition 7.1 Sigui $\gamma(s) = (u(s), v(s))$ una corba parametrizada per l'arc sobre una superfície que admet un sistema de coordenades ortogonals (u, v) . Denotem $\vec{t}(s) = \gamma'(s)$, i

denotem $\vec{u}(s)$ el vector tangent unitari ortogonal a $\vec{t}(s)$ i tal que la base (\vec{t}, \vec{u}) és positiva respecte de la base $(\frac{\partial}{\partial u}, \frac{\partial}{\partial v})$. Llavors

$$k_g(s) = \vec{t}(s) \cdot \vec{u}(s)$$

Introduïm la notació

$$\begin{aligned} e_1 &= \frac{1}{\sqrt{E}} \frac{\partial}{\partial u} \\ e_2 &= \frac{1}{\sqrt{G}} \frac{\partial}{\partial v} \end{aligned}$$

Aquestes igualtats s'han d'entendre en tot punt (u, v) de la superfície, és a dir que s'haurien d'escriure (no ho farem) com

$$\begin{aligned} e_1(u, v) &= \frac{1}{\sqrt{E(u, v)}} \frac{\partial}{\partial u}|_{(u, v)} \\ e_2(u, v) &= \frac{1}{\sqrt{G(u, v)}} \frac{\partial}{\partial v}|_{(u, v)} \end{aligned}$$

Lemma 7.1 *La curvatura geodèsica de les corbes coordenades està donada per*

$$\begin{aligned} k_{g1} &= k_{g(v=ct.)} = \frac{1}{\sqrt{E}} \frac{de_1}{du} \cdot e_2 \\ k_{g2} &= k_{g(u=ct.)} = -\frac{1}{\sqrt{G}} \frac{de_2}{dv} \cdot e_1 \end{aligned}$$

Demostració. Sigui s_1 el paràmetre arc de la corba $(u, \text{constant})$. Llavors

$$\frac{ds_1}{du} = |(1, 0)| = \sqrt{E}.$$

Anàlogament, si s_2 és el paràmetre arc de la corba $(\text{constant}, v)$, tenim

$$\frac{ds_2}{dv} = |(0, 1)| = \sqrt{G}.$$

Per definició,

$$\begin{aligned} k_g &= (\text{Derivada respecte el paràmetre arc del vector unitari tangent a la corba}) \cdot \\ &\quad \cdot (\text{vector unitari tangent a la superfície, perpendicular al vector tangent} \\ &\quad \text{i orientat positivament}) \end{aligned}$$

Així

$$\begin{aligned} k_{g1} &= \frac{de_1}{ds_1} \cdot e_2 \\ k_{g2} &= \frac{de_2}{ds_2} \cdot (-e_1), \end{aligned}$$

Com que

$$\frac{de_i}{ds_i} = \frac{de_i}{du} \frac{du}{ds_i} + \frac{de_i}{dv} \frac{dv}{ds_i}, \quad i = 1, 2,$$

i v és constant quan $i = 1$, i u és constant quan $i = 2$, tenim

$$\begin{aligned} k_{g1} &= \frac{de_1}{ds_1} \cdot e_2 = \frac{1}{\sqrt{E}} \frac{de_1}{du} \cdot e_2 \\ k_{g2} &= \frac{de_2}{ds_2} \cdot (-e_1) = -\frac{1}{\sqrt{G}} \frac{de_2}{dv} \cdot e_1 \quad \square \end{aligned}$$

Corollary 7.2 *La curvatura geodèsica de les corbes coordenades està donada per*

$$\begin{aligned} k_{g1} &= -\frac{E_v}{2E\sqrt{G}} \\ k_{g2} &= \frac{G_u}{2G\sqrt{E}} \end{aligned}$$

Demostració.

$$k_{g1} = \frac{1}{\sqrt{E}} \frac{d}{du} \left(\frac{1}{\sqrt{E}} \frac{\partial}{\partial u} \right) \cdot \frac{1}{\sqrt{G}} \frac{\partial}{\partial v}$$

Com les coordenades (u, v) són ortogonals

$$\begin{aligned} k_{g1} &= \frac{1}{E\sqrt{G}} \frac{\partial^2}{\partial u^2} \cdot \frac{\partial}{\partial v} = -\frac{1}{E\sqrt{G}} \frac{\partial}{\partial u} \cdot \frac{\partial^2}{\partial u \partial v} \\ &= -\frac{1}{E\sqrt{G}} \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{\partial}{\partial u} \cdot \frac{\partial}{\partial u} \right) = -\frac{E_v}{2E\sqrt{G}}. \end{aligned}$$

El càlcul de k_{g2} és anàleg. \square

Theorem 7.3 (Fórmula de Liouville) *La relació entre la curvatura geodèsica d'una corba i les curvatures geodèsiques d'un sistema ortogonal està donada per*

$$k_g = \frac{d\theta}{ds} + k_{g1} \cos \theta + k_{g2} \sin \theta.$$

Demostració. Dient θ a l'angle entre les corbes $v = \text{constant}$ i γ' tenim

$$\begin{aligned}\vec{t} &= \cos \theta e_1 + \sin \theta e_2 \\ \vec{t}' &= (-\sin \theta e_1 + \cos \theta e_2) \frac{d\theta}{ds} + \cos \theta \frac{de_1}{ds} + \sin \theta \frac{de_2}{ds} \\ &= \frac{d\theta}{ds} \vec{u} + \cos \theta \frac{de_1}{ds} + \sin \theta \frac{de_2}{ds}\end{aligned}$$

Per tant, la curvatura geodèsica serà

$$k_g = \vec{t}' \cdot \vec{u} = \frac{d\theta}{ds} + \cos \theta \frac{de_1}{ds} \cdot \vec{u} + \sin \theta \frac{de_2}{ds} \cdot \vec{u}$$

Substituint \vec{u} pel seu valor i tenint en compte que $\frac{de_i}{ds} \cdot e_i = 0$, $i = 1, 2$, tenim

$$\begin{aligned}k_g &= \frac{d\theta}{ds} + \cos \theta \frac{de_1}{ds} \cdot (-\sin \theta e_1 + \cos \theta e_2) + \sin \theta \frac{de_2}{ds} \cdot (-\sin \theta e_1 + \cos \theta e_2) \\ &= \frac{d\theta}{ds} + \cos^2 \theta \frac{de_1}{ds} \cdot e_2 - \sin^2 \theta \frac{de_2}{ds} \cdot e_1\end{aligned}\tag{6}$$

Com que

$$\frac{de_i}{ds} = \frac{de_i}{du} \frac{du}{ds} + \frac{de_i}{dv} \frac{dv}{ds}, \quad i = 1, 2,$$

de les relacions

$$\begin{aligned}\vec{t} \cdot e_1 &= \cos \theta = \left(\frac{du}{ds}, \frac{dv}{ds} \right) \begin{pmatrix} E & 0 \\ 0 & G \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{E}} \\ 0 \end{pmatrix} = \sqrt{E} \frac{du}{ds} \\ \vec{t} \cdot e_2 &= \sin \theta = \left(\frac{du}{ds}, \frac{dv}{ds} \right) \begin{pmatrix} E & 0 \\ 0 & G \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{1}{\sqrt{G}} \end{pmatrix} = \sqrt{G} \frac{dv}{ds}\end{aligned}$$

tenim

$$\frac{de_i}{ds} = \frac{de_i}{du} \frac{\cos \theta}{\sqrt{E}} + \frac{de_i}{dv} \frac{\sin \theta}{\sqrt{G}}, \quad i = 1, 2.$$

Substituint a (6) tenim

$$\begin{aligned}k_g &= \frac{d\theta}{ds} + \cos^2 \theta \left(\frac{\cos \theta}{\sqrt{E}} \frac{de_1}{du} \cdot e_2 + \frac{\sin \theta}{\sqrt{G}} \frac{de_1}{dv} \cdot e_2 \right) \\ &\quad - \sin^2 \theta \left(\frac{\cos \theta}{\sqrt{E}} \frac{de_2}{du} \cdot e_1 + \frac{\sin \theta}{\sqrt{G}} \frac{de_2}{dv} \cdot e_1 \right)\end{aligned}$$

Recordant l'expressió de la curvatura geodèsica de les línies coordenades i que

$$\frac{de_1}{du} \cdot e_2 + e_1 \cdot \frac{de_2}{du} = 0$$

$$\frac{de_1}{dv} \cdot e_2 + e_1 \cdot \frac{de_2}{dv} = 0$$

$$\begin{aligned} k_g = \frac{d\theta}{ds} &+ \cos^2 \theta (\cos \theta \cdot k_{g1} + \sin \theta \cdot k_{g2}) \\ &- \sin^2 \theta (\cos \theta (-k_{g1}) - \sin \theta \cdot k_{g2}) \end{aligned}$$

És a dir,

$$k_g = \frac{d\theta}{ds} + k_{g1} \cos \theta + k_{g2} \sin \theta. \quad \square$$

Corollary 7.4 En un sistema de coordenades ortogonals (u, v) la curvatura geodèsica d'una corba que forma un angle θ amb les línies $v = \text{constant}$ està donada per

$$k_g(s) = \frac{1}{2\sqrt{EG}} \left(G_u \frac{dv}{ds} - E_v \frac{du}{ds} \right) + \frac{d\theta}{ds}$$

Demostració. Substituir a la fórmula de Liouville els valors de k_{g1} i k_{g2} obtinguts en el Lema 7.2 i els valors del sinus i el cosinus de θ obtinguts més amunt. \square

8 Interpretació geomètrica de la curvatura geodèsica

Theorem 8.1 Sigui γ una corba sobre una superfície i P un punt d'aquesta corba. La curvatura geodèsica k_g en P és igual a la curvatura en P de la corba que s'obté en projectar ortogonalment γ sobre el pla tangent a la superfície en P .

Demostració. Com que la normal principal \vec{n} està en el pla ortogonal a \vec{t} tenim

$$k\vec{n} = k_n N + k_g \vec{u} \tag{7}$$

on k és la curvatura de la corba, N és el vector unitari normal a la superfície en P , i k_n és la curvatura normal. És clar que k_n és la curvatura de la secció normal a la superfície per P (intersecció del pla (N, \vec{t}) amb la superfície).

Considerem ara la superfície cilíndrica generada per γ i les rectes de vector director N que passen per tots i cadascun dels punts de γ .

Resulta llavors que γ també és una corba sobre aquesta nova superfície, la qual té en P vector normal u .

Així, doncs, es permuten els papers de les curvatures normal i geodèsica a la fórmula (7), i podem escriure

$$k\vec{n} = k_n N + k_g \vec{u} = \bar{k}_n \vec{u} + \bar{k}_g N,$$

on \bar{k}_n i \bar{k}_g són les curvatures normal i geodèsica de γ com a corba sobre el cilindre.

És a dir, k_g és la curvatura normal de la corba com a corba sobre el cilindre. Com que aquesta curvatura normal coincideix amb la curvatura de la secció normal i aquesta coincideix amb la projecció de γ sobre el pla tangent, tenim que la curvatura geodèsica k_g en P és igual a la curvatura en P de la corba que s'obté en projectar ortogonalment γ sobre el pla tangent a la superfície en P , com volíem provar. \square